

1.	Nazwa kierunku	filologia polska
2.	Wydział	Wydział Humanistyczny
3.	Cykl rozpoczęcia	2025/2026 (semestr zimowy)
4.	Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
5.	Profil kształcenia	ogólnoakademicki
6.	Forma prowadzenia studiów	stacjonarna

7.	Informacje podstawowe o module	
Nazwa modułu		Sztuka interpretacji
Kod modułu		W1-FP-S1-SI
Liczba punktów ECTS		2
Język wykładowy		polski
Cel i opis treści kształcenia		Moduł ma charakter laboratoryjnych zajęć mistrzowskich i pozwala na syntezę wiedzy i umiejętności składających się na kompetencje literaturoznawcze uzyskane podczas studiów I stopnia na kierunku filologia polska. W trakcie zajęć studenci poddają pogłębionej lekturze teksty literackie, szeroko rozumiane teksty kultury, a także wydarzenia i zjawiska o charakterze społecznym. W ramach zajęć zapoznają się również ze sposobami pojmowania interpretacji przez pokrewne dyscypliny naukowe, takie jak: filozofia, historia, nauka o sztuce, językoznawstwo, teologia, socjologia, kulturoznawstwo itp. Prowadzona w trakcie zajęć dyskusja oraz samodzielna praca studenta mają na celu ukazanie przydatności interpretacji w rozumieniu współczesnego świata (interpretacja uczy krytycznego myślenia, dostrzegania roli tradycji oraz dynamiki przemian zachodzących w sztuce). W trakcie zajęć studenci poznają możliwości gromadzenia, powielania i archiwizowania informacji oraz organizowania społecznych obiegów twórczości wynikające z rewolucji cyfrowej. Zajęcia mają charakter laboratoryjny; w ich trakcie studenci zapoznają się z interpretacjami mistrzowskimi oraz podejmują samodzielną próbę interpretacji, polemiki lub reinterpretacji utrwalonych w tradycji odczytań.
Lista modułów koniecznych do zaliczenia przed przystąpieniem do tego modułu (o ile to konieczne)		nie dotyczy

8.	Zakładane efekty uczenia się modułu			
Kod	Opis	Efekty uczenia się kierunku	Stopień realizacji (skala 1-5)	
01	zna zaawansowaną terminologię z zakresu interpretacji literaturoznawczej, także z uwzględnieniem pokrewnych dyscyplin, takich jak: filozofia, historia, nauka o sztuce, językoznawstwo, teologia, socjologia, kulturoznawstwo itp.	K_W02	4	
02	zna fachową terminologią dotyczącą interpretacji w odniesieniu do tekstów literackich, szeroko rozumianych tekstów kultury a także wydarzeń i zjawisk o charakterze społecznym	K_W04	3	
03	potrafi gromadzić, powielać i archiwizować informacje oraz organizować społeczne obiegi twórczości wynikające z rewolucji cyfrowej	K_U01	4	
04	potrafi adekwatnie dobierać i stosować metody i narzędzia właściwe sztuce interpretacji, która uczy krytycznego myślenia, dostrzegania roli tradycji oraz dynamiki przemian zachodzących w sztuce do rozumienia współczesnego świata	K_U06	4	
05	jest gotów do interpretacji, polemiki lub reinterpretacji utrwalonych w tradycji odczytań	K_K02	3	

9. Metody prowadzenia zajęć		
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)
b04	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: dyskusja/debata wymiana poglądów z użyciem merytorycznych argumentów, w wyniku której dochodzi do ściągania się różnych poglądów, wypracowania kompromisów i określania wspólnych stanowisk; dyskusja prowadzona jest w oparciu o reguły wcześniej ustalone z grupą: w tym dotyczące czasu, sposobu i kolejności prezentacji stanowisk oraz zasad kulturalnej dyskusji; dyskusja służy poszukiwaniu najlepszych rozwiązań, prezentowaniu różnych punktów widzenia, nie jest rywalizacją; odmiany d.: burza mózgów, debata oksfordzka, dyskusja panelowa, drzewo decyzyjne, dyskusja konferencyjna; debata to uporządkowany spór pomiędzy zwolennikami i przeciwnikami jakiegoś poglądu, toczona zwykle przez specjalistów z dziedziny lub wybranych uprzednio przedstawicieli grupy zajmującej się wspólnym problemem
b07	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: studium przypadku case studies – wszechstronny opis zjawiska dotyczącego wybranej dyscypliny; odzwierciedlenie rzeczywistości, zaprezentowanie specyfiki zjawiska ze wszystkimi ważnymi jego aspektami do omówienia w ramach zajęć (co? gdzie? jak?); stosowane jako odtworzenie, przedstawienie, omówienie, diagnoza czynników, które kształtują zjawisko lub występują w interakcji z nim; pogłębiona jakościowa analiza i ocena wybranego zjawiska
f02	Metody samodzielnego uczenia się	Indywidualna praca z tekstem poszukiwanie i zdobywanie nowych wiadomości z wykorzystaniem podręczników i innych źródeł pisanych (w tym w wersji cyfrowej); wyszukiwanie tekstów, dobór fragmentów do analizy/interpretacji, wykorzystanie innych tekstów do rozwiązywania problemu w ramach studiowanego zagadnienia

10. Formy prowadzonych zajęć					
Kod	Nazwa	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Efekty uczenia się modułu	Metody prowadzenia zajęć
L	laboratorium	30	zaliczenie	01, 02, 03, 04, 05	b04, b07, f02

11. Praca studenta poza udziałem w zajęciach obejmuje w szczególności:			
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)	Czy częściowo zalicza się do BUNA-y?
a02	Przygotowanie do zajęć	Czytanie literatury / analiza materiałów źródłowych czytanie literatury wskazanej w sylabusie; przegląd, porządkowanie, analiza i wybór materiałów źródłowych do wykorzystania w ramach zajęć	Nie
a03	Przygotowanie do zajęć	Ćwiczenie praktycznych umiejętności czynności polegające na powtarzaniu, doskonaleniu i utrwalaniu praktycznych umiejętności, w tym ćwiczonych podczas odbytych wcześniej zajęć lub nowych, niezbędnych z punktu widzenia realizacji kolejnych elementów programu (jako przygotowanie się uczestnictwa w zajęciach)	Nie
a04	Przygotowanie do zajęć	Konsultowanie materiałów uzupełniających [względem wskazanych w sylabusie] uzgadnianie dodatkowych do wskazanych w sylabusie materiałów, służących realizacji zadań wynikających z uczestnictwa w zajęciach lub na potrzeby przygotowania się do nich	Nie

Informacje dotyczące szczegółów realizacji modułu w danym roku akademickim znajdują się w sylabusie dostępnym w systemie USOS: <https://usosweb.us.edu.pl>.